

Bibliska perspektiv på ofödda barn

Randy Alcorn

Bibeln lär att människan är skapad till Guds avbild. Samtidigt är vetenskapen tydlig med att varje enskilt mänskligt liv börjar vid befruktningen. I denna artikel går författaren Randy Alcorn igenom vad Bibeln och kyrkohistorien lär om det ofödda barnet, samt hur detta harmoniserar med den biologiska kunskapen. Det är därför tydligt vad bibeltroende kristna bör tycka om abort, menar Alcorn. När vi begrundar vad vi ska göra åt det, så kan vi börja med några ord från herren Jesus: ”Vad ni har gjort för någon av dessa minsta som är mina bröder, det har ni gjort för mig”, skriver han.

Människorna är skapade till Guds avbild (1 Mos 1:27, Jak 3:9). Gud skapar varje enskild person (Mal 2:10). Bibeln mäter aldrig mänsklighet utefter ålder, utveckling eller mental, fysisk eller social förmåga (2 Mos 4:11, Jes 45:9–11).

GÅR DET ATT SÄGA VID VILKET TILLFÄLLE VARJE ENSKILD PERSON SKAPADES AV GUD?

Vetenskapen ger ett tydligt svar, som perfekt kompletterar vad Skriften lär. Dr Alfred M. Bongiovanni, professor i obstetrik vid University of Pennsylvania, säger så här om de tidiga faserna i ett barns utveckling i livmodern: ”Mänskligt liv finns närvarande genom hela förloppet från befruktning upp till vuxen ålder ... ett avbrott vid något tillfälle under den tiden innebär alltid att man avslutar ett mänskligt liv. ... Jag kan inte längre säga att det i de tidiga faserna är fråga om en ofullständig människa – lika lite som jag kan säga att ett barn som inte genomgått puberteten, med alla dess dramatiska effekter, inte är en män-

niska. Det rör sig i samtliga fall om mänskligt liv.”

Dr Jerome LeJeune, genetikprofessor vid Descartesuniversitetet i Paris, menar att ”det här är inte längre en fråga om smak eller åsikt. Varje individ tar sin början mycket omsorgsfullt vid befruktningen.”

Professor Micheline Matthews-Roth vid medicinska fakulteten på Harvard University hävdar: ”Det är vetenskapligt korrekt att säga att ett enskilt mänskligt liv börjar vid befruktningen.”

Allt tyder på att före befruktningen existerade inte individen (med sitt unika DNA), men efter det ögonblicket gjorde hon det.

BIBELN GER TEOLOGISK SÄKERHET TILL BIOLOGISK FAKTA

Job beskrev målande hur Gud skapade honom innan han föddes (Job 10:8–12). Personen i moderlivet var inte något som skulle kunna bli Job, utan någon som var Job. Helt enkelt en yngre och mindre version av samme man. Jesaja och Jere-

mia var inte bara potentiella personer, utan faktiska personer medan de fortfarande var i moderlivet (Jes 44:2, Jer 1:5).

I Psalm 139:13–16 finns en talande bild av hur nära Gud står en ofödd person. David säger till sin skapare: ”Du vävde mig i moderlivet.” Var

**”Moralegenska-
per kan inte till-
skrivas ett ting,
utan bara en per-
son. Att det finns
syndfull natur
vid befruktnings-
ögonblicket bevi-
sar att det måste
vara en riktig
person som blir
till just då.”**

och en, oavsett föräld-
raskap eller handi-
kapp, har personligen
vävts av Gud i livmo-
dern. Alla dagar i
hans eller hennes liv
har planerats av Gud
innan någon av dem
har grytt (Ps 139:16).
Varje person har syndat ”genom Adam”
och är därför en syn-
dare från det ögon-
blick hans eller hen-
nes liv börjar (Rom
5:12–19). David säger att han inte bara var en
syndare från födseln, utan ”i synd blev jag till i
min moders liv” (Ps 51:5). Går det att ha en synd-
full natur om man inte är en riktig person? Moral-
egenskaper kan inte tillskrivas ett ting, utan bara
en person. Att det finns syndfull natur vid be-
fruktningsögonblicket bevisar att det måste vara
en riktig person som blir till just då.

När Rebecka var gravid med Jakob och Esau,
märkte hon att ”barnen sparkade varandra i hen-
nes liv” (1 Mos 25:22). Ordet ”barnen” är samma
hebreiska ord som används för redan födda barn.
I Hosea 12:3 står det: ”I moderlivet bedrog han
[Jakob] sin bror; som vuxen kämpade han mot
Gud.” Det var samma Jakob i livmodern, yngre
och mindre, som senare var den man som kämpa-
de med Gud.

Luk 1:41 och 44 nämner den ofödde Johannes
döparen, som befann sig i slutet av den andra
trimestern (sjätte månaden) i magen. Det ord som
översätts med ”barnet” i dessa verser är det gre-
kiska *brephos*. Det är samma ord som används för
det redan födda barnet Jesus (Luk 2:12, 16) och

för barnen som förs till Jesus för att få hans väl-
signelse (Luk 18:15–17). Det är också samma ord
som används i Apg 7:19 om de nyfödda barnen
som dödas av Faraos.

För Nya Testamentets författare, precis som
Gamla Testamentets, är ett barn ett barn och en
person en person, och född eller ofödd har ingen
betydelse. Den ofödde Johannes döparen reage-
rade på närvaron av den ofödde Jesus, när Jesus
(med tanke på den tid det bör ha tagit för Maria
att resa till Elisabet) inte var mer än tio dagar
gammal från befruktningen sett (Luk 1:41). Efter-
som implantationen inte börjar förrän sex dagar
efter befruktningen, och inte är slutförd förrän
efter tolv dagar, är det troligt att Jesus inte ens var
helt fastvuxen i Marias livmoder när den ofödde
Johannes reagerade på hans närvaro.

Skriften säger att det
visade sig ”att hon
[Maria] var havande
genom helig ande”.

Ängeln sade till Josef
att ”barnet i henne har
blivit till genom helig
ande” (Matt 1:18–20).
Att vara gravid, även i
de allra tidigaste ögon-
blicken efter befrukt-
ningen, är att vara med barn, inte bara med vad
som skulle kunna bli ett ande.

Var blev Gud först ”människa och bodde
bland oss”? 99 procent av de kristna säger för-
modligen ”Betlehem”, men det är fel. Kristus
blev människa när den Helige Ande avlade ett
barn i Maria – det var i Nasaret, nio månader in-
nan Maria reste till Betlehem.

**MED TANKE PÅ DEN FULLVÄRDIGA
MÄNSKLIGHET SOM OFÖDDA BARN ,
FÅR VI INTE GÖRA NÅGOT FÖR ATT TA
DERAS LIV (2 Mos 20:13)**

Dessutom ska vi göra allt som står i vår makt
för att skydda dem (Ord 24:11–12, Ord 31:8–9).
Gud håller svartsjukt fast vid sin ensamma rätt att

bestämma över människors liv och död (5 Mos 32:39, 1 Sam 2:6). Att ta den makten i sina egna händer är bokstavligt talat att leka Gud.

Barnoffer fördöms i Skriften. Det var bara de mest fördärvade samhällena som tolererade sådan

”Profeterna upprördes av att vissa judar offrade sina barn. De varnade för att det skulle leda till Guds förödande dom över deras samhälle...”

ondska, och de värsta av dessa samhällen försvarade och hyllade den som om det var en dygd. Skriften fördömer utgjutande av oskyldigt blod överlag (5 Mos 19:10, Ord 6:17, Jes 1:15, Jer 22:17), men den ser dödandet av försvarslösa barn som alldeles särskilt avskyvärt (3 Mos 18:21, 20:1–5, 5 Mos 12:31). Profeterna upprördes av att vissa judar offrade sina barn. De varnade för att det skulle leda till Guds förödande dom över deras samhälle (Jer 7:30–34, Hes 16:20–21, 36–38, 20:31; jämför 2 Kung 21:2–6, 16 med 2 Kung 24:3–4 och Jer 15:3–4).

KRISTNA HAR GENOM HELA KYRKANS HISTORIA MED ENAD RÖST BEJAKAT DE OFÖDDA BARMENS MÄNSKLIGHET OCH PLIKTEN ATT SKYDDA DEM

Barnabasbrevet från 100-talet talar om ”barnamördare, [som] förstöra Guds avbild”. Där sägs att ”Du skall älska din nästa mer än din egen själ. Tag icke något fosters liv, döda ej heller något som redan har blivit fött” (Barnabasbrevet 19:5).

I Didaché, en katekes för unga nyomvända från 100-talet, står det ”du skall icke fördriva din livsfrukt eller döda den nyfödde” (Didaché 2:2). Tertullianus sade: ”Det spelar ingen roll om du tar ett liv som är fött, eller avlivar ett som är på väg att födas. I båda fallen är avlivningen mord.” (Apologeticum 9:4) Hieronymus kallade abort för ”mordet på ett ofött barn” (Brev till Eus-tochium 22:13). Augustinus varnade mot det för-

färliga brottet att ”mörda ett ofött barn” (Om äktenskap, 1.17.15). Origenes, Cyprianus och Chrysostomos hade gemensamt med samtliga framstående teologer och kyrkoledare att de stadigt fördömde abort.

Jean Calvin säger: ”Fostret är redan en mänsklig varelse, även om det är inneslutet i sin mors livmoder, och det är ett avskyvärt brott att beröva det livet ... Om det anses mer förfärligt att döda en människa i hennes eget hem än utomhus, därför att en människas hem är hennes tryggaste tillflyktsort, så ska det helt klart anses än mer ohyggligt att avliva ett foster i livmodern innan det har sett dagens ljus.”

Jesu lärjungar förstod inte hur dyrbara barn var för honom, och det var därför de avvisade folket som försökte komma nära honom med barnen (Luk 18:15–17). Jesus kallade barnen till sig och sade: ”Låt barnen komma hit till mig och hindra dem inte: Guds rike tillhör sådana som de.” (Luk 18:15–17)

DEN BIBLISKA SYNEN ÄR ATT BARN ÄR EN VÄLSIGNELSE OCH EN GÅVA FRÅN HERREN (Ps 127:3–5)

Det moderna samhället behandlar barn som olägenheter och förpliktelser – ju mindre man ser av dem, desto bättre. Vi måste lära oss att älska barnen på samma sätt som Gud, som ”ger den faderlöse och änkan deras rätt” (5 Mos 10:18). Han befäller oss: ”Ge de svaga och faderlösa deras rätt, låt de hjälplösa och fattiga få rättvisa, rädda de arma och svaga, befria dem ur de ondas våld!” (Ps 82:3–4)

”Det moderna samhället behandlar barn som olägenheter och förpliktelser – ju mindre man ser av dem, desto bättre.”

Det är tydligt vad bibeltroende kristna bör tycka om abort. När vi begrundar vad vi ska göra åt det, så kan vi börja med några ord från herren Jesus: ”Vad ni har gjort för någon av dessa minsta som är mina bröder, det har ni gjort för mig ...

vad ni inte har gjort för någon av dessa minsta, det har ni inte heller gjort för mig” (Matt 25:40, 45).

Randy Alcorn leder arbetet med Eternal Perspective Ministries (www.epm.org). Han har skrivit mer än 40 böcker, däribland *Why Pro-Life?*, och legat på New York Times bästsäljarlista.

Svensk översättning: Carl-Henrik Hammarlund.

Övers. anm. Samtliga citat i texten, utom Barnabasbrevet och Didaché, är egna översättningar.

SEA Papers är Svenska Evangeliska Alliansens (SEA) månatliga artikelserie inom evangelikal teologi och etik. SEA är ett nätverk av kristna tvärs över samfundsgränserna. Vår vision är:

- att bygga ett nationellt nätverk av evangelikala kristna i Sverige, som tillsammans och i sina olika sammanhang utvecklar och bidrar med evangelikal teologi och tillämpar den i församlingsarbetet, i den teologiska debatten och i samhällsdebatten
- att vara en konstruktiv kraft som i öppenhet, dialog och debatt driver ett evangelikalt perspektiv
- att förmedla impulser från och kontakter med den växande världsvida evangelikala gemenskapen

SEA:s teologiska bas utgörs av Lausannedeklarationen.